

142. Krigarn vilar sig i mark och skog

1. /:Krigarn vilar sig i mark och skog
ofta nog:/

Klippan är hans hårda huvudgård,
sängkamraten är det goda svärd
Krigarn vilar sig i mark och skog
ofta nog

2. /:Ljuvlig dröm är likväl honom där
lika när:/

Svärdet ofta jag till barmen tryckt,
det i drömmen, som min maka tyckt
Ljuvlig dröm är honom där
lika när

3. /:Stod en ros så frisk på ängen grön,
himmelskt skön:/

Uti drömmens hulda, ljuva stund
tycktes mig den som din purpurmund
Stod en ros på ängen grön,
himmelskt skön

4. /:Flicka. flicka vid min sida du
vilar nu:/

Stridens möda, krigarens besvär
rikligen också belönad är
Flicka vid min sida du
vilar nu!